

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobců: **a) I. M., b) L. T.**, oba zast. JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem, se sídlem Šafaříkova 666, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2019, čj. MV-46168-2/OAM-2019 a čj. MV-46209-2/OAM-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. 3. 2020, čj. 29 Az 6/2019-58,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobců JUDr. Ing. Jiřímu Špeldovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 6 064,60 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

[1] Žalobci podali dne 20. 3. 2019 další opakované žádosti o mezinárodní ochranu, v nichž uvedli, že v důsledku nově vzniklých okolností mohou být při návratu do země původu v ohrožení života.

[2] Žalovaný zastavil řízení o této další opakované (v pořadí již třetí) žádosti podle § 11a odst. 3 zákona č. 235/1999 Sb., o azylu. Žalobkyně a) sice tvrdila novou skutečnost, tj. že má k dispozici dopis gruzínské prokuratury, z něhož plyne, že po návratu do Gruzie mohou být žalobkyně a) a její manžel uvězněni, tento dopis však žalovanému nedoložila. Žalovaný proto považoval její tvrzení za účelové. Nezletilý žalobce b) žádné nové skutečnosti neuvedl. Situace v zemi jejich původu navíc nedoznala od posouzení předchozí žádosti žádné změny, která by mohla mít vliv na posouzení žádosti.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného brojili žalobci u Krajského soudu v Hradci Králové, ten však žalobu zamítl. Žalobci podle soudu neuvedli žádný věcný argument svědčící o hrozbě pronásledování v zemi původu, která by odůvodňovala udělení mezinárodní ochrany. Žalobci soudu doložili kopii přípisu Generální prokuratury Gruzie. Z kopie přípisu plynulo, že proti žalobkyni a) a jejímu manželovi může být vedeno trestní stíhání kvůli nezákonnému nabývání pozemků. Podle soudu však tato informace nebyla důvěryhodná (obsahovala rozporuplné skutečnosti a byla špatně čitelná) a nezavdávala příčinu k tomu, aby byl případ žalobců opětovně věcně přezkoumán.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podali žalobci (stěžovatelé) kasační stížnost. Krajský soud podle stěžovatelů nepřezkoumatelně posoudil charakter přípisu Generální prokuratury Gruzie. Stěžovatelé jsou přesvědčeni, že nedůvodné trestní stíhání v zemi původu kvůli nezákonnému převodu pozemků, v jehož důsledku je rodině stěžovatelů vyhrožováno zabitím, je důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Přípis generální prokuratury stěžovatelé dříve nepředložili proto, že jej neměli k dispozici.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své rozhodnutí a obsah správního spisu. Připomněl, že Gruzie je s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie od 23. 3. 2019 zařazena vyhláškou č. 68/2019 Sb. do seznamu bezpečných zemí.

[6] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Předmětem tohoto soudního přezkumu je v pořadí již třetí (tj. druhá opakovaná) žádost stěžovatelů o udělení mezinárodní ochrany. První rozhodnutí žalovaného, jímž nebyla stěžovatelům udělena mezinárodní ochrana, byla přezkoumána jak před krajským soudem, který zamítl žalobu, tak před NSS, který odmítl kasační stížnost pro nepřijatelnost usnesením ze dne 21. 3. 2018, čj. 5 Azs 236/2017-38. Řízení o (první) opakované žádosti stěžovatelů o mezinárodní ochranu žalovaný zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

[9] Podle § 11a odst. 3 zákona o azylu platí, že *podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví.*

[10] NSS se již v minulosti vyjádřil k otázce opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany (viz např. rozsudky ze dne 11. 6. 2009, čj. 9 Azs 5/2009-65, ze dne 8. 9. 2011, čj. 7 Azs 28/2011-74, ze dne 6. 3. 2012, čj. 3 Azs 6/2011-96, atd.), a to tak, že hlavním účelem možnosti opakovanou žádost podat je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které žadatel nemohl uplatnit bez vlastního zavinění během předchozího řízení.

[11] V rozsudku ve věci 9 Azs 5/2009 NSS uvedl, že *„při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jež může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí“*. V rozsudku soud také dovodil, že *„se přitom může zpravidla jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času – zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele“*.

pokračování

[12] V rozsudku ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Azs 185/2017-39, pak NSS shrnul nároky na odůvodnění rozhodnutí o další opakované žádosti (založené na rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 6. 3. 2012, čj. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS): „*Ve všech těchto případech je třeba trvat na tom, aby ministerstvo zdůvodnilo jednak svůj závěr, že cizinec ve své žádosti neuvedl relevantní důvody, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, jednak že v zemi jeho původu nedošlo k podstatným změnám, které by mohly mít vliv na případné udělení mezinárodní ochrany.*“

[13] V posuzované věci stěžovatelé v další opakované žádosti o mezinárodní ochranu pouze obecně odkázali na blíže nespecifikované těžkosti a obavy v zemi původu, žádným způsobem je však žalovanému neupřesnili ani nepodložili důkazy. Až k žalobě stěžovatelé připojili špatně čitelný dokument, zřejmě z gruzínské generální prokuratury, obsahující informaci o tom, že stěžovatelka a její manžel jsou v zemi původu vyšetřováni v souvislosti s nezákonným nabýváním pozemků. K tomu lze podotknout, že již v první žádosti o mezinárodní ochranu stěžovatelé vyjádřili obavu o život, kterou dovozovali z problémů stěžovatelčina otce s policií a prokuraturou; tyto skutečnosti však podle žalovaného neodůvodňovaly udělení mezinárodní ochrany.

[14] Krajský soud ve svém rozhodnutí řádně zdůvodnil, proč posoudil žalobu jako nedůvodnou. Listina, kterou stěžovatelé přiložili k žalobě jako jediný důkaz k prokázání svých tvrzení, nepůsobí přesvědčivě (též proto, že je v ní použito jiné příjmení stěžovatelčina manžela, než které kdy podle informací soudu užíval). Soud navíc shledal rozpory v tom, jak skutkový děj popsala stěžovatelka a jak její manžel. Jako celek tedy příběh stěžovatelů nepůsobí natolik důvěryhodně, aby mohl být na jeho základě případ stěžovatelů opětovně posouzen poté, co již dvakrát předtím s žádostmi o mezinárodní ochranu nebyli úspěšní. Krajský soud se zabýval i tím, že situace v Gruzii nedoznala od posouzení předchozích žádostí žádných změn. Byly tedy posouzeny obě okolnosti, které je podle rozsudku NSS ve věci 9 Azs 185/2017 zapotřebí hodnotit.

[15] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura NSS tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky stěžovatelů. Krajský soud rovněž nijak nepochybil při výkladu hmotného či procesního práva. NSS proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[17] Stěžovatelům byl usnesením krajského soudu ustanoven zástupce JUDr. Ing. Jiří Špelda, advokát se sídlem v Hradci Králové. Hotové výdaje a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát. NSS přiznal zástupci odměnu za jeden úkon právní služby, spočívající v podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Za jeden úkon právní služby náleží zástupci odměna ve výši 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu. Podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu náleží advokátovi při zastupování více osob za každou z těchto osob mimosmluvní odměna snižená o 20 % této částky. Při zastupování dvou osob tak ustanovenému zástupci náleží odměna ve výši 4 960 Kč. Dále mu náleží náhrada hotových

výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Protože je zástupce stěžovatelů plátcem DPH, je třeba k odměně za zastupování a k paušální náhradě dále připočíst částku odpovídající této dani (1 104,60 Kč). Celkem tedy odměna činí 6 064,60 Kč.

[18] NSS nepřehlédl, že stěžovatelé požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnost. Protože však soud o věci rozhodl přednostně, o odkladném účinku již samostatně nerozhodoval.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. května 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu